

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714000118
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7714000118.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci obžalovaného H. Y., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2014 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.3.2014, sp. zn. OT/40/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému H. Y., nar. XX.X.XXXX v U., bytom P. G. Č.. XXX, okres U., toho času nezamestnaný ukladá podľa § 61 ods.1,2 Tr. zák. trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 1 (jedného) roka.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 20.3.2014, sp. zn. OT/40/2014 uznal obžalovaného H. Y. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 4.3.2014 okolo 03.55 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s hladinou 0,53 mg/l alkoholu v dychu, po štátnej ceste I/50 v smere od obce I. na obec Z., okres T., viedol nákladné motorové vozidlo zn. T. X. XXX S., EČ: U. E., kde na križovatke do obce V. bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou OO PZ P..

Za to mu okresný súd uložil podľa § 289 ods.1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods.3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. mu výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods.1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods.1,2 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov s výnimkou nákladných motorových vozidiel pre L. T. K., G. V. XX na dobu 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o uloženom treste zákazu činnosti. Uloženie trestu zákazu činnosti považoval za neprimerane mierne a hlavne nesúhlasil s uloženou výnimkou, podľa ktorej sa tento nevzťahoval na vedenie nákladných motorových vozidiel

patriacich zamestnávateľovi obžalovaného L. T. K., G. V. XX, lebo podľa odvolateľa je táto výnimka nielen v rozpore s účelom uvedeného druhu trestu, ale nie je vhodná ani z titulu individuálnej a generálnej prevencie. Poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný i napriek tomu, že vedel, že bude na druhý deň riadiť motorové vozidlo, predchádzajúci večer požil alkoholické nápoje. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste, ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti a uložil mu prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov bez akejkoľvek výnimky.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je sčasti dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a zistené dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia zohľadniac všetky okolnosti prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd alebo niektorá iná procesná strana.

Obžalovaný H. Y. sa k spáchanému skutku v plnom rozsahu priznal a potvrdil, že z dôvodu osláv svojich menín predchádzajúci deň požil alkoholické nápoje a pri kontrole dňa 4.3.2014 okolo 03,55 hod. v rámci vykonávania dychovej skúšky mu bolo nameraných 0,53 mg/l alkoholu v dychu.

Na svoju obranu tvrdil, že nepredpokladal, že po požití alkoholu večer by mohol mať nasledujúci deň ráno pozitívny výsledok dychovej skúšky. Výrok o vine napadnutý odvolateľom nebol, preto ani odvolací súd sa ním nezaoberal.

Obžalovaný H. Y. je v mieste bydliska hodnotený kladne, žije usporiadaným životom, v obci sa správa slušne, je spoločensky aktívny, najmä ako člen TJ P. G.. V minulosti bol poslancom obecného zastupiteľstva a v súčasnosti je členom komisie na ochranu verejného poriadku, životného prostredia a posudzovanie sťažností. Zamestnávateľ ho hodnotí ako vodiča, ktorý dosahuje dobré pracovné výsledky a počas pracovného pomeru nebol disciplinárne riešený. Z psychiatrického vyšetrenia je zrejmé, že nejaví známky závislosti od alkoholu. Počas celej doby, od kedy získal vodičské oprávnenie v roku 1992 má zaznamenané 2 priestupky, ktoré neboli závažnej povahy a v oboch prípadoch bol postihnutý pokutou po 10,- Eur. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Súd pri rozhodovaní o treste priťažujúce okolnosti nezistil, a ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil to, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Na základe uvedených skutočností okresný súd mu uložil okrem trestu odňatia slobody, ktorého výkon mu podmienene odložil i trest zákazu činnosti podľa § 61 ods.1,2 Tr. zák. viesť motorové vozidlá všetkých druhov s výnimkou nákladných motorových vozidiel pre L. T. K., G. V. XX na dobu 1 roka.

Odvolací súd dodáva, že uloženie takéhoto druhu trestu zákazu činnosti nie je v rozpore so zákonom, avšak je tak špecifické, že musia existovať okrem skutočností uvedených v § 34 ods.3 Tr. zák. aj iné vážne okolnosti. Je potrebné poukázať, že obžalovaný vzhľadom na svoj vek, ako i zamestnanie (vodič z povolania) musel predpokladať, že jeho povinnosťou je dbať aj na to, že nielen pred jazdou, ale aj deň pred jazdou môže požiť alkohol iba v malej miere, aby bol schopný riadne vykonávať funkciu vodiča nasledujúci deň. Požitie alkoholu je najzávažnejším priestupkom pri vedení motorového vozidla. Je to priestupok, ktorý je v podstate neospravedliteľný, čo je vyjadrené aj v samotných sankčných ustanoveniach. Nemožno prehliadnuť, že obžalovaný H. Y. svojím konaním ohrozil aj iných účastníkov cestnej premávky, ktorí na rozdiel od neho pristupovali zodpovedne k riadeniu motorového vozidla. Je potrebné poukázať aj na ďalšiu dôležitú skutočnosť, že obžalovaný už nepracuje ako vodič vo firme L. T. K., a preto aj takýto spôsob uloženia trestu, aký mu uložil okresný súd by sa minul celkom zjavne účinku. Takéto uloženie trestu zákazu činnosti v konkrétnom prípade odporuje základným zásadám ukladania trestov. V súčasnej dobe sa ako problém javí časté porušovanie povinnosti zo strany vodičov, ktorí jazdia pod vplyvom alkoholu. Preto i uložený trest zákazu činnosti musí odradiť iných od páchania takejto trestnej činnosti a zároveň má vyjadriť i morálne odsúdenie páchatel'a.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi odvolania odvolateľa, že takýto trest zákazu činnosti uložený „s výnimkou“ je v danom prípade nevhodný. Na rozdiel od odvolateľa však odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti, za akých došlo k spáchaniu skutku, osobu obžalovaného, následok, zavinenie, pohnútku a existenciu poľahčujúcich okolností trest zákazu činnosti v trvaní jedného roka je postačujúci.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti a sám podľa § 322 ods.3 Tr. por. s poukazom na § 61 ods.1,2 Tr. zák. mu uložil trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu jedného roka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.